

Протокол

№

гр. София, 25.03.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 25.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **1531** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10,37 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ К. Р. П. - редовно уведомен за днешното съдебно заседание по реда на чл. 51, ал. 1 ГПК чрез упълномощената адв. П. – не се явява, представлява се от адв. М., преупълномощен от адв. П., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ директор на Софийска професионална гимназия по електроника (СПГЕ) „Джон Атанасов“ – редовно уведомен за днешното съдебно заседание – явява се лично директорът П. К. и се представлява от адв. Н., с пълномощно по делото.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалбата срещу ЗАПОВЕД № РД16-510/23.01.2024 г. на директора на СПГЕ „Джон Атанасов“, заедно с приложените и подробно описани в същата писмени доказателства.

ДОКЛАДВА административната преписка, постъпила с придружително от административния орган писмо, вх. № 5748/12.02.2024 г.

ДОКЛАДВА молба от пълномощника на ответника 18.03.2024 г.

АДВ. М.: Поддържам жалбата. Запознати сме с административната преписка. В жалбата сме поискали разпит на майката на жалбоподателя, която водим и е извън

залата. Нямам други доказателствени искания.

АДВ. Н.: Оспорвам жалбата. Моля да приемете административната преписка, която е в цялост. Моля да ни допуснете 2 свидетели, както са поискани в молбата, с която сме представили административната преписка и с молбата ни от 18.03.2024 г., а именно учителя по български език, по повод твърдения личностен конфликт, какъвто не съществува, както и за приобщаващите мерки по отношение на ученика - зам.-директора, който е участвал в екипа.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА под опис представените с жалбата писмени доказателства.

ПРИЕМА под опис писмените доказателства, съставляващи административната преписка, за която адв. Н. заявява, че е в цялост.

ДОПУСКА на ответника 2 свидетели при режим на довеждане за установяване на посочените обстоятелства.

СНЕМА самоличността на свидетелите:

На жалбоподателя

Е. С. И. - 42 год., неосъждана, майка на жалбоподателя.

На ответника

Н. И. Д. - 50 год., неосъждана, заместник-директор по учебната дейност в СПГЕ „Джон Атанасов“.

С. К. П. - 59 год., неосъждан, учител по български език и литература в СПГЕ „Джон Атанасов“.

СЪДЪТ предупреди свидетелите за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 НК, същите обещаха да говорят истината. Свид. Д. и П. бяха изведени от залата.

Разпит на свид. Е. И.:

Синът ми ми е споделял е за лично отношение към него от страна на учителя по български език още от средата на 8 клас. Почти всеки път казваше, че г-н П. прави изказвания как някои ученици, особено К., няма да могат да работят за повече от 5 лв., след като завършат гимназия. Как не си пише домашните сам и заради това трябва да му се пишат двойки. Бил преписвал от някъде. Яденето на солети и сладки неща убивало мозъчните клетки и всякакви такива неща, от които синът ми не се чувства добре. Това е било почти всеки път. Не сме сигнализирали училището, тъй като се опитвахме да потушим конфликта, опитвахме се да кажем на К. да не приема нещата лично и за да не ескалират нещата, не сме сигнализирали. Според К., доколкото ми е казал, репликите са били конкретно към него.

На въпроси на адв. Н., СВИДЕТЕЛКАТА: Въпреки че това продължава от средата на осми клас до сега, не съм направила опит да видя учителя, тъй като очаквах, че ако действително има някакви проблеми, класният ръководител, тъй като една от функциите му би трябвало е да е като свързващо звено между училището и родителите, очаквах, че ако има нещо, ще ми сигнализира. Както казах, опитвахме се да кажем на К. да премълчава, да не приема нещата лично. Не съм правила опит да отидем на консултации в училището, нито да пиша в електронния дневник, защото не съм била информирана за каквато и да била причина. На 20.12.2023 г., когато синът ми каза, че има конфликт, аз се обадих на класния ръководител, която каза: Аз чак се изненадвам, че ви е казал. Само ми каза, че това което е направил подлежи на

най-тежкото наказание, тъй като е 12 клас. Дори не беше сметнала за необходимо да ми се обади. Директор К. е казала на К., че трябва да отиде на другия ден с родител, но дотам. Отиде баща му. Знам, че К. не е посещавал контролните по отделните дисциплини. По български език контролното беше декември, за другите не мога да кажа. Дали е бил на контролното по български, трябва да си проверя в телефона кога е било контролното и дали е бил на училище. Доколкото знам си е предавал писмените работи, които са му задавани от учителя, включително имаше заместник, на който изпрати контролното по имейл. Всеки ден влизам в Школо. Знам, че има натрупани отсъствия. Причината беше, че трудно става и сутрин закъснява. Всеки път съм говорила с него и съм му казвала, че това не трябва да го прави, а и че след училище, отгук нататък в живота това ще води до последствия. Успехът му е около 4 – 4,5. Разговаряла съм със сина си всеки ден да се поправи, да оправи оценките си, да става навреме. Опитваше се. Още същия ден след инцидента на 20.12. разговарях с него. Каза, че е реагирал абсолютно невъздържано, за което много съжалява, че не го е направил с умисъл. Даже много се беше притеснил и имаше сърцебиене, за което отиде на другия ден при личния лекар. Каза, че много съжалява, че не е искал да обиди г-н П. нарочно и, че го е направил в състояние на силен афект. Афектът е бил защото е закъснявал, доколкото знам в същия ден и друг негов съученик е закъснял. Както в анализа или в рапорта (не мога да се сетя точно) пише, че по принцип, в класа е практика, когато закъсняват учениците, учителят да им напише отсъствие, защото се извиняват по-лесно. Аз не знаех за тази практика. Не знам дали учениците в тази ситуация остават в час или излизат. Това е написано в един от документите. Три или четири от тези отсъствия са от същия ден, защото си е тръгнал. Той много искаше да учи точно в това училище. Разговаряли сме и за успеха му и лошите оценки. Казва, че се старее.

На свидетелката не се поставиха повече въпроси и беше изведена от залата.

Разпит на свид. Д.:

Работя като зам.-директор по учебната дейност от 2016 г. Бях в екипа за мерки за въздействие и приобщаване, във всяка една от срещите. Проведохме среща на 20.12., веднага след събитието, в директорския кабинет. На 21.12. с биологичния баща, г-жа К. и класния ръководител, в директорския кабинет. На 04.01. – целият приобщаващ екип заедно с родител, педагогически съветник, училищен психолог и заместник-директор. На 20.12., веднага след събитието, срещнах г-н П. и К., чух по коридора разгорещения им разговор и ги последвах към дирекцията. Канцеларията на заместник-директорите е на четвъртия етаж. При директора К. отричаше да е обидил г-н П.. Т. му бе доста висок, непремерен, както към г-жа К., така и към мен. Г. П. накратко обясни ситуацията и се върна в класа. Все още течеше часът. И на 21 декември, когато срещата беше с биологичния баща на К., с класния ръководител, и на 04.01.2024 г. - целия приобщаващ екип и майката на К., поведението му беше такова, че не е направил нищо. Не пожела да се извини за постъпката си или да признае постъпката си – че е нанесъл обида на г-н П. и на всички в училището. През учебната 2021/2022 г. съм преподавала на К. по Химия и опазване на околната среда – 10 клас. Реално поведението му е немотивиран, въобще. Просто не желае да учи. Оценките, които получава са... например, ако учителят в мое лице го накара да научи съответния материал и да бъде изпитан, сяда да учи. Не мотивиран е. Има поведение, което е в разрез с правилата. При писмено изпитване и връщане на листа, той отказа

да си напише имената, каза че така или иначе нищо не е направил, и тръгна да си излиза от стаята. Аз му обясних, че за да му бъде поставена оценка, трябва да има имена на листа. В часовете обикновено е с телефон, след направена забележка от моя страна, оставя телефона. Класният ръководител многократно е сигнализирал на родител, а и самият факт, че работим с електронен дневник Школо, в който всяко отсъствие и отзив се отразява и се изпраща веднага на родител, считам, че родителят е бил постоянно информиран. Класният ръководител е имал лични срещи. Постоянно е бил информиран родителят по начина, по който ни позволява законът. Как реално да мотивираме един ученик, когато той е в клас с общ успех над 5,50, по какъв друг начин – с личния си пример, с желанието си да научи, със задаване на конкретни задачи към него, за да може се справи. Когато предаде писмената работа без името си, на листа нямаше нищо написано. Това беше първият път, в който отпрати обиди, при това такива остри – към учител. Към мен не си е позволявал обидни думи и квалификации, както и аз към него. Не знам за конфликт между учителя П. и К.. Откакто започнах работа в СПГЕ през 2010 г., познавам г-н П. и никога до този момент не е имал конфликт с ученик по никакъв повод.

На свидетелката не се поставиха повече въпроси и беше изведена от залата.

Разпит на свид. П.:

Познавам К. Р. П.. Негов учител съм от 8. до 12. клас в гимназията. Отношенията ни са професионални, каквито са с всички останали ученици. Поведението му мога да разделя на 2 периода – от 8. до 10. клас, когато спазваше учебната дисциплина и макар да не бе много мотивиран, все пак се справяше с учебните си задължения. В 11. клас настъпи сериозна промяна в неговото поведение. Започна да ме апострофира, за първи път, когато разбра, че имаме контролна работа, макар и планирана, стана и напусна часа с мотива, че не е готов и затова няма да прави контролна работа. Тогава водих разговор с класния му ръководител, за да изясним ситуацията. Дадох му контролно пак, проведохме контролната работа. Тази ситуация в началото на тази година пак се повтори. Пак се наложи да пропусне първата контролна работа, пак с мотива, че не му се прави в този час. В електронния дневник започнах да отразявам закъсненията и една забележка съм написал, с надеждата, че майката, когато прочете тази забележка, ще потърси контакт с мен, защото тя дойде на една педагогическа среща в края на ноември, началото на декември, когато той беше в 8 клас. Оттогава до сега не са търсени никакви контакти с мен, по никакъв повод. В платформата имам отворен диалог с всички ученици. Предоставил съм телефона си на всички ученици, както и личния си електронен адрес. К. тази година изключително влоши и учебната си дисциплина, и мотивацията си за учене. Като го попитах защо не искаш да учиш, той каза, че не иска да учи. Попитах го какво прави в това училище и той каза, че го карат. Отказва да отговаря. В момента, в който му зададеш въпрос, веднага заема много агресивни защитни пози, за първия срок не ми е предоставил нито една домашна работа. Наред с други ученици два пъти съм го изпитвал писмено на едни и същи въпроси, за да му оформя някаква справедлива срочна оценка. В крайна сметка, аз трябва да съм убеден в справедливостта на оценката си. И двата пъти ми подаваше празни листове, на въпроса защо отговаряше, че не е подготвен. Тогава му казах, че през следващата седмица ще му дам отново контролно да го изпитам. Следващия път дойде, пак му дадох два въпроса, заедно с друга група ученици, пак ми предаде празен лист – име и два въпроса. Поне на единия да беше писал. Така се оформи този

конфликт. Той нарасна от факта, че имам изисквания. Не мога да нямам изисквания, защото им предстоят държавни зрелостни изпити (ДЗИ). Класът е много мотивиран, много добре се развива целият клас, имаме отлични взаимоотношения с класа и с класния ръководител. Тези конфликти рушат целия добър тон и добрата подготовка. Аз преподавам литература, а литературата е изкуство. Тези конфликти рушат цялата атмосфера, при която може да се преподава изкуство. Отгук вече се създаде това напрежение, но то не е напрежение от мен към него, а от него към мен. То ескалира на 20.12., той за пореден път закъсня сутринта, казах му, че съм отразил вече отсъствието, защото до 10-ата минута ние сме длъжни да отразяваме отсъствията в електронния дневник. Казах му, че трансформирам това отсъствие в закъснение. Той истински се разгневи, каза, че му стават 10 отсъствия и, че ще го накажат за тях. Аз му обясних, че понеже е в час, няма как да не му напиша закъснение, а цяло отсъствие. Тогава той буквално избухна: В това училище всички са боклуци. Започна да си събира нещата, стигна до входната врата, обърна се към мен и с остър, твърд тон каза: боклук! и тресна вратата след себе си. Класът замръзна. В този клас няма такъв стил на обущане – изключително образовани и интелигентни деца. Аз го догоних по коридора, заведох го при г-жа К., той веднага отрече всичко. Тогава тя разпреди анкета, за да се види какво се е случило в класа. Аз не съм присъствал на анкетата, нито съм виждал самите анкетни карти, а не е и редно, защото по почерците ще ги разпозна. Запознат съм с резултатите от педагогическия съвет. Всички ученици са потвърдили това, което се случи. Няма ученик, който е дал различен отговор. Нямам лично отношение. Моето отношение е професионално, то е изградено на желанието ми да подготвя тези ученици за ДЗИ, защото за голяма част от тях тази оценка е вход към университета. Те много държат на тази оценка, много са мотивирани, идват на консултации, непрекъснато ми изпращат есета по имейла, с тях съм в непрекъсната комуникация. Ако съм имал изисквания към него, те са в рамките на този формат, на тези очаквания, които имам към учениците – мотивирани, амбициозни деца. Понататък - той не ми се извини. Очаквах, че родителите ще потърсят контакт, ако не с мен, то с г-жа К. като директор, с ресорния заместник-директор. Не се случи това нещо. Нещо повече, на следващия ден след приобщаването, в същия пети час, той влезе, седна на втората маса. Аз винаги преподавам прав, с гръб към дъската. Той си извади джиесема и започна да гледа видеоклипове. - П. си джиесема, К.! – Няма! Остави си го на катедрата! – Няма! – Н.! – Няма! Просто търсеше конфликт. Благодарен съм на учениците от класа, които реагираха, просто реагираха. Той, като остана без подкрепа, стана и напусна. Това беше на следващия ден, след приобщаването. Тук не свърши. От следващия ден започнаха нови неприятности. Два дни преди г-жа К. да издаде заповед за наказание, той беше разпространил в училище новината, че неговата майка съди училището. Аз го попитах за какво съди училището – няма заповед, няма решение, трябва се говори с юристите. На следващия ден, след тази ситуация, ме срещат ученици от 12.Д клас, ме питат дали е вярно, че ще ме гонят от училище. Попитах защо, отговориха ми, че е защото съм влязъл в конфликт с ученик от 12.А клас. Тоест, създава се една нагласа, която ме дискредитира и пред този клас, и пред 12.Д клас, и пред колегите ми. Човек има и професионално достойнство. Спокойно можеше да завъртят телефон, да дойдат, ако не искат с мен, с г-жа К., целият този конфликт можеше да приключи първия ден, ако той просто се беше извинил пред класа, пред мен, ако беше казал, че си е изпуснал нервите. Ако родителите бяха потърсили контакт, да се съберем като възрастни хора и да изясним

ситуацията, там щеше да приключи. До ден-днешен аз не съм получил извинение, нито лично нито професионално. Имаше едно подготвено изречение, изказване към Педагогическия съвет, но то не беше към мен, а към колегите, за да не гласуват наказание Самостоятелна форма. А и самостоятелната форма не е тежко наказание. Той завършва. Това означава, че за 12. клас трябва да държи няколко изпита. В нашето училище това е нормално. Имаме много деца, които са в чужбина, идват при нас, записват се в самостоятелна форма, за да вземат диплома от нашето училище, защото е представителна. тя е призната навсякъде. Преди 5 години бях правил една презентация за японския представител и установих, че за 10 години имаме контакти с 90 държави. Ние сме представителна институция и се грижим за учениците и тяхното развитие. Нямам никакво лично отношение. В момента единственият ученик, който имам аз на самостоятелна подготовка е той, но до този момент не е търсил контакт с мен, но много ученици от 12. клас се възползват от консултацияните ми часове и идват системно, и работят активно. Всяка сряда от 1 – 2 часа си пишем по мейли, разменяме си текстове.

На въпроси на адв. М., СВИДЕТЕЛЯТ: Вписвал съм му забележки, като очаквах контакт от майката. Още миналата година и в началото на тази година няколко пъти съм разговарял с г-жа М.. Едната забележка е вписана е официално. Другите са неофициални. Въздържаме се да вписваме официални забележки, защото ние не искаме да си наказваме учениците. Сега при 5 забележки трябва да ги наказваме. По-нормално е да говорим човешки и да решим проблема. Като забележка не съм отразил, че стана и си излезе от контролното, но като отсъствие съм го отразил. След като съм написал забележка, че ученикът отсъства от час, обикновено родителите са се обадили до 15 минути. Това е практиката. Платформата, с която общуваме с родителите е *Школо*. Има емотикони, отбелязва се вида отсъствие, поставя се знак и се подава сигнал, че има проблем. Нормалната практика е в такъв случай родителят да потърси контакт. Телефонът ми съм дал отдавна. И. ми е даден на всички родители и ученици. Диалогът с мен е отворен 24 часа. Никога не съм слагал санкция върху възможността да се общува с мен. Когато ученикът закъснее, се пише закъснение, защото ако му напиша цяло отсъствие, а той е в часа, следващия път ще ми каже, че е бил в часа, а аз съм му писал отсъствие.

На въпроси на адв. Н., СВИДЕТЕЛЯТ: Преподавам в три 12, класа и в три 8. класа. Може би в общо 10 класа от тези в момента, аз съм бил учител. Никога не съм имал проблеми с ученици. Това е абсолютен прецедент в практиката ми.

На свидетеля не се поставиха повече въпроси и беше изведен от залата.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме други доказателствени искания, няма да сочим нови доказателства.

СЪДЪТ, предвид липсата на други доказателствени искания, НАМИРА делото за изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. М.: Моля да уважите жалбата и да отмените оспорената заповед по съображенията, подробно изложени в жалбата. Моля да ни дадете възможност да представим писмени бележки. Претендирам разноски, списък за които е представен.

АДВ. Н.: Моля да отхвърлите жалбата по съображенията, които сме изложили до този момент и такива, които ще представя в писмени бележки, които ще представя. Претендирам разноски и представям списък на същите.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните да представят писмени бележки в 10-дневен срок от днес.

ОБЯВИ, че ще се произнесе с решение в срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11,18 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: